

Čís. 3810.

Podpis přihlášky po právu nejsoucí pohledávky k vyrovnacímu řízení přestává býti beztrestným přípravným jednáním nepravého věřitele, jakmile přihláška byla podle jeho úmyslu, s jeho vědomím a působením soudu zaslána; není třeba, by se takto přihlášený věřitel účastnil vyrovnávacího roku (§§ 5, 8, 205a) tr. zák.).

(Rozh. ze dne 14. března 1930, Zm II 323/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 24. června 1929, pokud jím byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem spoluviny na nedokonaném podvodu podle §§ 5, 8, 205 a) tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Není odůvodněna hmotněprávní námitka zmateční stížnosti, že přihlášení pohledávky o sobě, podpis přihlášky, jest jen přípravným jednáním, pro které stěžovatel nemůže býti trestán, že přihláškou o sobě šlo jen o nezpůsobilý pokus, jímž dlužníkovu jmění nemohlo býti nijak ztenčeno, ano stěžovatelovu nepřítomnost při vyrovnávacím roku jest považovati za jeho nesouhlas s přijetím vyrovnání. V souzeném případě byl trestný čin obžalovaného Františka O-a dokonán již radou a poučením, jimiž přiměl dlužníka Jaroslava B-a k trestnému činu (jenž pro překážku odjinud v to přišlou nebyl dokonán), by žádal za vyrovnací řízení na základě nesprávného seznamu majetku a dluhů; byl by trestným podle § 9 tr. zák., i kdyby Jaroslav B. nebyl vyhověl jeho výzvě. Tím spíše musí proto obžalovaný František O. trestně zodpovídati za své jednání, když nejen B. uposlechl jeho rady, nýbrž i on sám napomáhal přihláškou po právu nejsoucí pohledávky k dokonání tohoto trestného činu spáchaného dlužníkem. Podpis přihlášky po právu nejsoucí pohledávky k vyrovnacímu řízení přestává býti beztrestným přípravným jednáním nepravého věřitele, jakmile přihláška podle jeho úmyslu, s jeho vědomím a působením, tím více pak podle předcházející jeho dohody s dlužníkem, pomýšlejícím na podvodný úpadek, byla soudu zaslána; aniž bylo třeba, by se takto přihlášený věřitel účastnil vyrovnávacího roku, působí přihlášená pohledávka na utvoření většiny podle § 42 vyr. ř. již svou pouhou jsoucností, vyjadřující, že má býti podle vůle přihlášivšího se věřitele pojata do vyrovnacího řízení, pojetím do stavu dluhů vykonává vliv na stav majetku, jenž přichází v úvahu pro krytí pohledávek ostatních účastněných věřitelů, a svou povahou, že chce býti uspokojena příslušnou kvotou, působí skutečným věřitelům újmu, podle svého objemu vyšší nebo menší, a ztenčuje takto jejich uspokojení. Třebaže osobní nepřítomnost věřitelova při vyrovnacím roku, po případě mohla podle § 42 vyr. ř. zmařiti přijetí vyrovnacího

návrhu, není toto nedostavení se o sobě ještě okolností rozhodnou pro skutkovou podstatu trestného činu, ježto vliv této skutečnosti jest závislý i na chování se ostatních věřitelů ve vyrovnacím řízení súčasťných a na výši jejich pohledávek. Příhláška předstírané pohledávky k vyrovnávacímu řízení není proto nezpůsobilým prostředkem pokusu zločinu podle §§ 5, 8, 205 a) tr. zák., v souzeném případě tím méně, ana po právu nejsou pohledávka stěžovatelova 48.000 Kč (60.000 Kč méně skutečné pohledávky 12.000 Kč) o sobě nečinila více než čtvrtinu celkově přihlášených pohledávek k hlasování oprávněujících (§ 42 vyr. ř.), kromě toho stěžovatel vůbec netvrdil, že se nesúčastnil osobně vyrovnacího roku z důvodu, že upustil od svého trestného úmyslu. Naproti tomu rozsudek skutkově zjišťuje, že stěžovatel byl i při vyrovnacím roku zastoupen Nikodémem B-em, zjišťuje to výrokem, že spolu s Nikodémem B-em napomáhal provedení zamýšleného činu Jaroslava B-a, a že, jsa zasvěcen do celého plánu, byl a musel si býti vědom, že Nikodém B. bude zastupovati i jeho pohledávku. Třebaže tudíž jeho plná moc pro Nikodéma B-a nebyla jím vlastnoručně podepsána, což ve vyrovnacím řízení nikým nebylo namítáno a neměla tu tato skutečnost vlivu a významu, podle skutkového zjištění rozsudku byl Nikodémem B-em zastoupen podle svého vědomí a souhlasu ve vyrovnávacím řízení a takto jeho prostřednictvím uplatňoval i při vyrovnávacím roku svou pohledávku a působil na průběh řízení.

Čís. 3811.

Skutková podstata zločinu podle § 185, 186 tr. zák. nevyklučuje, by podílňík předměty pocházející podle jeho vědomí z krádeže převedl na sebe koupí, třebas i za cenu přiměřenou; tato okolnost může však býti důležitou pro otázku pachatelova vědomí.

Podílňíkem na krádeži jest i ten, kdo převede na sebe (ukrývá, zasantročí) věci pocházející podle jeho vědomí z krádeže, by je později, ať již v původním nebo změněném stavu předal pachateli krádeže, třebaže nejednal z důvodů zisťných ve vlastní prospěch.

Kvalifikační moment krádeže, záležející jen v osobní povaze pachatelově (§ 176 II c) tr. zák.) nelze podílňíku přičítati za zločinnou kvalifikaci (§ 186 a) tr. zák.).

Měřítkem pro povolení podmíněného odkladu trestu jest míra důvodné naděje, že se vinník i bez výkonu trestu polepší. Lze tak očekávati v případech, ve kterých je patrné, že trestný čin nekoření v povaze a v názorech pachatelových, nýbrž znamená jen okolnostmi přivoděné nahodilé vybočení z mezí řádného života.

Takovým vybočením není trestné jednání opakující se po delší dobu, kde nejde již o ojedinělý nahodilý poklesek, nýbrž o defekt v povaze a v názorech pachatelových ohledně bezpečnosti cizího majetku.